03/02/2019

Μητρ.Ξάνθης: “Η προοπτική της ζωής μας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ξάνθης και Περιθεωρίου

Ανάλυση του ευαγγελίου της Κυριακής 3 Φεβρουαρίου:

Μία ἱστορία ἀναφέρει ὁ Κύριος στό σημερινό Εὐαγγελικό ανάγνωσμα. Κάποιος πλούσιος, πρίν ταξιδέψει σέ μακρινή χῶρα, κάλεσε τούς ἀνθρώπους πού ὑπηρετοῦσαν σ’ αὐτόν καί τούς ἔδωσε τάλαντα, τά χρήματα τῆς ἐποχῆς, ἀνάλογα μέ τίς δυνατότητες πού ἔκρινε ὅτι εἶχε ὁ καθένας καί ἔφυγε.

Μετά ἀπό πολύ καιρό ἐπανῆλθε καί ζήτησε λογαριασμό ἀπό τούς ἀνθρώπους του γιά τόν τρόπο μέ τόν ὅποιο εἶχαν ἀξιοποιήσει τά τάλαντα πού τούς εἶχε ἐμπιστευθεῖ. Κι ἐκεῖνος στόν ὁποῖο εἶχε ἀφήσει πέντε τάλαντα τά ἀξιοποίησε ἔτσι, ὥστε νά κερδίσει ἄλλα πέντε, πράγμα γιά τό ὁποῖο ἐπαινέθηκε καί ἀνταμείφτηκε. Τό ἴδιο καί αὐτός στόν ὁποῖο εἶχε δώσει δύο τάλαντα.

Αὐτός ὅμως, στόν ὁποῖο εἶχε ἐμπιστευθεῖ ἕνα, κυριαρχούμενος καί ἀπό συναισθήματα ἀρνητικά ἐναντίον τοῦ κυρίου του, ἀντί νά

ἀξιοποιήσει ἔστω καί κάτ΄ ἐλάχιστο τό τάλαντο πού τοῦ δόθηκε, προτίμησε νά τό θάψει βαθειά στή γῆ καί νά τό ἀφήσει ἀναξιοποίητο. Γι’ αὐτό καί κρίνεται καί τελικά τιμωρεῖται.

Δέν θέλει νά παραδώσει μαθήματα μακροοικονομίας ὁ Χριστός μας. Δέν προτείνει κάποιο οἰκονομικοκοινωνικό σύστημα ὀργάνωσης τῆς ἀνθρώπινης συμβίωσης. Ὁ λόγος περί ταλάντων δέν ἀποσκοπεῖ σέ οἰκονομίστικες λογικές καί συζητήσεις, ἀλλά ὑποκρύπτει ἕνα βαθύτερο συμβολισμό. Ὁμόφωνη εἶναι ἡ ἑρμηνεία τῶν θεοφόρων Πατέρων μας ὅτι πίσω ἀπό τή λέξη «τάλαντα», ὑποκρύπτονται καί ὑποδηλώνονται τά περισσότερα ἤ λιγότερα χαρίσματα μέ τά ὁποῖα ὁ Ἅγιος Θεός ἔχει κατακοσμήσει καί ἐφοδιάσει τόν καθέναν μας.

Λέει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος ὅτι σέ ἄλλον ὁ Θεός ἔδωσε δύναμη, σέ ἄλλον ἐπιτηδειότητα στά χέρια, σέ ἄλλον γρηγοράδα στά πόδια, σέ ἄλλον ἀκονισμένο νοῦ, σέ ἄλλον σοφία καί σύνεση, σέ ἄλλον χρήματα, σέ ἄλλον ἐξουσία, σέ ἄλλον καλαισθησία... Καί ὅλα αὐτά τά χαρίσματα τοῦ θεοῦ, ἀνάλογα μέ τό τί μπορεῖ ν’ ἀντέξει ὁ καθένας, λέγονται τάλαντα.

Γιατί μᾶς δίνονται ἀπό τόν θεό τά τάλαντα; “Ὁπωσδήποτε ὄχι γιά νά τά θάβουμε! Ἀλλά περιμένει τήν ἀξιοποίησή τους ἀπό ἐμᾶς. Λέει ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος τά χαρίσματά μας ὑπάρχουν γιά νά βοηθοῦμε τούς ἑαυτούς μας, ἄλλα καί τούς πλησίον μας.

Τιμωρεῖται ὁ δοῦλος πού ἔθαψε τό τάλαντο, ὄχι γιά κάποιο κακό ἤ ἁμαρτία πού ἔκανε, ἀλλά γιατί δέν ἔκανε τό καλό. Τιμωρεῖται ὄχι γι’ αὐτά πού ἔκανε, ἀλλά γι’ αὐτά πού ἐνῶ εἶχε τή δυνατότητα νά κάνει, δέν ἔκανε. Κατακρίνεται γιατί ὁ Θεός τόν βρήκε ἄκαρπο, μέ ἄδεια χέρια καί τό χάρισμά του ἀνενεργό. Ὅτι μᾶς ἔχει δοθεῖ στή ζωή αὐτή μᾶς δίνεται ὑπό τό πρίσμα τῆς αἰωνιότητας.